

02.06.2026

Către: Parlamentul României – Camera Deputaților
Comisia pentru industrii și servicii
Comisia pentru buget, finanțe și bănci
Comisia juridică, de disciplină și imunități

Subiect: *Punct de vedere privind Proiectul de lege privind consolidarea monedei naționale ca monedă unică de plată pe teritoriul României – PL-x nr. 246/2020*

Stimate domnule Bende,
Stimate domnule Huțucă,
Stimate domnule Ciucă,
Stimate doamne și stimați domni deputați,

În contextul reluării dezbaterilor parlamentare asupra Proiectului de lege privind consolidarea monedei naționale ca monedă unică de plată pe teritoriul României – PL-x nr. 246/2020 („Proiectul”), Camera de Comerț Americană în România (AmCham România) vă transmite prezentul punct de vedere. Documentul preia și actualizează observațiile transmise anterior pe acest subiect – atât poziția detaliată din decembrie 2021, cât și scrisoarea procedurală din mai 2026.

Recunoaștem obiectivul legitim al inițiativei – protecția consumatorului în raport cu volatilitatea cursului de schimb și creșterea transparenței mecanismului de formare a prețurilor. Eliminarea marjelor aplicate peste cursul BNR la facturare poate aduce un beneficiu concret și cuantificabil – mai ales celor cu venituri medii și reduse. De asemenea, un cadru uniform de referențiere la cursul oficial BNR ar putea reduce arbitrajul tarifar și ar contribui la o mai mare predictibilitate a costurilor lunare pentru populație. Aceste deziderate sunt obiective– problematica centrală pe care o ridicăm este dacă instrumentul ales este cel mai eficient și mai puțin distorsionant pentru a le realiza, dar și dacă momentul economic ales este cel potrivit. În baza analizei textului Proiectului și a contextului economic actual, considerăm că, în forma propusă, măsurile riscă să producă și efecte contrare scopului declarat.

Mai mult decât atât, reamintim faptul că, odată cu aderarea la Uniunea Europeană, România și-a asumat obligația adoptării monedei euro, angajament prevăzut în tratatele europene. În prezent, România are statutul de stat membru cu derogare, iar aderarea la zona euro este condiționată de îndeplinirea criteriilor de convergență necesare. În acest context, având în vedere beneficiile asociate integrării în Zona Euro, considerăm că România ar trebui să acorde prioritate implementării reformelor necesare pentru stabilizarea economiei, corectarea dezechilibrelor macroeconomice și consolidarea convergenței sustenabile, prin asumarea și urmărirea consecventă a unui plan clar și predictibil de aderare la moneda unică europeană.

În spiritul unui dialog constructiv, prezentăm mai jos îngrijorările principale, însoțite de recomandări de abordare alternativă care, în opinia noastră, ar putea atinge obiectivul de protecție a consumatorului fără a genera efecte secundare semnificative asupra investițiilor, competitivității și predictibilității contractuale.

I. Aspecte procedurale și de bună reglementare

1. Riscul de inerție legislativă

Proiectul a fost inițiat în 2020 și a avut ultima dezbateră în comisii în 2021. În intervalul scurs, condițiile economice și geopolitice s-au schimbat semnificativ. Un proiect de această anvergură ar beneficia substanțial de pe urma unei dezbateri reînnoite, care să reflecte realitățile economice actuale.

OECD, în „Regulatory Policy Outlook 2025”, atrage atenția asupra riscurilor asociate abordărilor de tip „set and forget” în procesul legislativ, recomandând reevaluarea periodică a inițiativelor rămase în circuit parlamentar pe termen lung; un proiect inițiat într-o legislatură anterioară și aflat de mai mulți ani în procedură parlamentară – într-un context (cel pandemic) substanțial diferit de cel actual – ilustrează tocmai acest risc.

2. Absența unui studiu de impact actualizat

O evaluare riguroasă a efectelor economice, inclusiv a costurilor de conformare pentru mediul de afaceri, ar contribui la o fundamentare solidă a deciziei legislative, în linie cu principiile bune reglementări și cu standardele OECD asumate de România. Reamintim că art. 31 alin. (1) din Legea 24/2000 privind tehnica legislativă prevede explicit obligația de a justifica intervenția normativă prin analiză de impact socio-economic, impact financiar pe orizont multianual, evaluarea efectelor asupra legislației existente și consultări publice documentate.

Notăm, în acest sens, că expunerea de motive depusă în 2020 nu cuprinde o cuantificare detaliată a costurilor pentru mediul de afaceri, o evaluare a efectelor asupra contractelor în derulare, o analiză sectorială diferențiată sau o estimare a impactului asupra veniturilor bugetare. În condițiile în care contextul economic – inflație, presiuni asupra cursului – diferă substanțial de cel din 2020, considerăm că o reactualizare a fundamentării ar fi nu doar utilă, ci necesară pentru o decizie informată. Un studiu de impact actualizat ar trebui să cuantifice, în mod minimal, costurile de conformare pe sectoare, efectul asupra prețurilor la consumator, impactul asupra investițiilor și veniturilor bugetare, precum și efectele de substituție potențiale. Mai mult, după cuantificarea obiectivă atât a aspectelor pozitive, cât și a celor negative, evaluarea ar trebui să le pună în balanță, pentru estimarea efectului final al unei astfel de măsuri. Dat fiind gradul ridicat de euroizare al economiei românești, considerăm că impactul acestei măsuri nu ar fi deloc de neglijat, ceea ce face cu atât mai importantă realizarea studiului de impact.

3. Existența unor proiecte legislative paralele

În prezent există în Parlament trei inițiative legislative care se suprapun ca obiectiv – modul de exprimare și de calcul al prețurilor în relația cu consumatorul atunci când referința este o monedă străină:

- **PL-x nr. 246/2020 – Proiect de lege privind consolidarea monedei naționale ca monedă unică de plată pe teritoriul României** (inițiat de senatori PSD, adoptat de Senat în aprilie 2020, aflat în prezent la Camera Deputaților, ca for decizional). Proiectul instituie obligația exprimării prețurilor exclusiv în lei și se aplică, prin art. 3, inclusiv altor plăți, încasări și transferuri între rezidenți care decurg din contracte de furnizare de bunuri sau servicii.
- **L248/2026 Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea OUG nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice** (inițiator: deputați USR; depusă în martie 2026; adoptată de Senat la 18 mai 2026; în prezent la Camera Deputaților). Proiectul vizează strict furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice și impune emiterea facturilor în lei la cursul BNR din ziua lucrătoare precedentă, fără marje sau adaosuri.
- **B217/2026 Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea OG nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor** (inițiatori: deputați USR; depusă în aprilie 2026; în prezent în dezbateri la Senat). Proiectul extinde aceeași regulă – facturare în lei la cursul BNR din ziua precedentă, fără marje sau comisioane – către toți operatorii economici, indiferent de sector, cu termen de adaptare a contractelor în derulare de 90 de zile.

Cele trei inițiative au obiective similare, dar diferă substanțial ca arie de aplicare, mecanism de implementare și termene de conformare (60 de zile în PL-x 246/2020, 90 de zile în varianta OG 21/1992, fără termen explicit în varianta sectorială). Considerăm că o abordare coerentă ar presupune analiza comună a celor trei proiecte – inclusiv din perspectiva sancțiunilor, a autorităților de control (ANCOM, ANPC) și a articulării cu legislația sectorială existentă – pentru a evita suprapunerile, inconsistențele, contradicțiile și efectele neintenționate.

II. Considerații economice

1. Referențierea în valută nu este o alegere arbitrară

O parte semnificativă a activității economice din România este structurată cu referință la EUR, USD sau alte monede – nu doar domeniile listate în Proiect: contracte cu furnizori și parteneri externi, finanțări bancare, chirii pentru spații comerciale și industriale, achiziții de echipamente, licențe software, asigurări. Această referențiere nu este o alegere arbitrară a companiilor, ci reflectă integrarea României în lanțurile valorice globale și expunerea naturală la tranzacții transfrontaliere denominate în valută.

A obliga companiile să referențieze în RON relația cu clientul final, în timp ce costurile pe lanț rămân ancorate în EUR, creează un dezechilibru structural între venituri și cheltuieli. Teoretic, instrumentele de acoperire a riscului valutar (hedging) ar putea gestiona această expunere. În practică, însă, există o lipsă de experiență și de expunere la aceste instrumente, adopția sistematică la nivel cross-sectorial în utilizarea hedging-ului valutar ca instrument standard de management al riscului fiind limitată, cu excepția companiilor multinaționale sau a sectoarelor cu expunere financiară sofisticată. Aceasta conduce la o

asimetrie de capacitate de gestiune a riscului între companii, în funcție de dimensiune și grad de sofisticare financiară. Adicional, deși instrumentele derivate de acoperire a riscului valutar nu presupun în mod necesar consum semnificativ de lichiditate sau colateral, utilizarea lor este condiționată de cerințele de conformitate și guvernanta asociate cadrului MiFID II, inclusiv evaluarea adecvării și a experienței investitorului în produse financiare derivate. Aceste cerințe, deși justificate din perspectiva protecției investitorilor, limitează în practică accesul și utilizarea lor pe scară largă de către companii. Prin urmare, cea mai utilizată și cea mai la îndemână modalitate prin care multe dintre companii pot gestiona riscul valutar rămâne încorporarea unei marje de risc în prețurile finale – cu efect direct și predictibil asupra consumatorilor, tocmai cei pe care Proiectul intenționează să îi protejeze.

Sectorul telecomunicațiilor ilustrează foarte concret asimetria structurală dintre venituri (preponderent în lei, de la clienții finali) și costuri (preponderent în EUR – echipamente de rețea, infrastructură 4G/5G, licențe software, mentenanță, furnizori externi, finanțări). Prin urmare, impactul acestei măsuri se va resimți puternic în ritmul investițiilor sectorului telecom - atât în acoperire, cât și în calitate și securitate cibernetică.

Semnalăm și o inconsistență în abordarea statului: spectrul radio este tratat istoric ca activ evaluat în EUR (licitații și taxe ANCOM exprimate în EUR, plăți de ordinul sutelor de milioane EUR pentru drepturi de utilizare). Limitarea prin lege a mecanismelor prin care aceiași operatori își pot gestiona contractual riscul valutar generat de aceste obligații pare lipsită de coerență sistemică. Notăm totodată că sectorul telecomunicațiilor operează deja într-un cadru european de transparență tarifară: Directiva (UE) 2018/1972 (Codul European al Comunicațiilor Electronice), transpusă prin OUG 111/2011, impune obligații detaliate de informare a utilizatorilor finali – inclusiv pentru contracte exprimate într-o monedă străină. Suprapunerea simultană a trei inițiative legislative (PL-x 246/2020, L248/2026 adoptată de Senat la 18 mai 2026 și B217/2026 în dezbatere la Senat) peste acest cadru existent ridică problema concretă a coexistenței mai multor regimuri sancționatorii pentru aceeași categorie de operatori, cu autorități de control diferite (ANCOM, ANPC), definiții potențial divergente și termene de conformare necorelate. Costurile de conformitate agregate ar depăși semnificativ suma costurilor fiecărui regim luat separat.

2. Risc inflaționist într-un context deja sensibil

Într-un context inflaționist deja dificil, efectul de acoperire contractuală a riscului valutar riscă să amplifice presiunile asupra prețurilor pentru consumatorii finali. În conjunctura actuală de incertitudine și decelerare a activității economice, acest mecanism poate conduce la o nouă rundă de creștere a prețurilor scădere a consumului. Astfel, riscul major este acela ca măsura să producă efectul opus celui urmărit de inițiator.

Mecanismul prin care această presiune se transmite este previzibil: în absența posibilității de indexare contractuală, operatorii vor încorpora marja de risc valutar direct în prețul inițial al serviciilor și bunurilor furnizate. Întrucât această marjă este, prin natura ei, o estimare ex-ante a unui risc, ea tinde să fie supradimensionată pentru a acoperi scenariile defavorabile (depreciere accentuată sau prelungită a leului). Astfel, populația pe care Proiectul intenționează să o protejeze este tocmai cea care ar suporta costul al acestei măsuri.

3. Efecte de substituție și erodarea bazei fiscale

Proiectul nu pare să ia în considerare posibilele efecte de substituție în comportamentul comercial al companiilor. Conform art. 3, „dispozițiile alin. (1) se aplică și altor plăți, încasări, transferuri și altele asemenea care decurg din contracte de furnizare de bunuri sau din contracte de prestări de servicii între rezidenți”. O astfel de constrângere poate stimula orientarea fluxurilor comerciale către parteneri nerezidenți, ca mecanism de evitare a constrângerilor operaționale și valutare, cu potențial efect de reducere a activității economice derulate prin companii rezidente și, implicit, de erodare a bazei fiscale și a veniturilor bugetare.

Concret, într-o piață unică europeană în care fluxurile transfrontaliere de bunuri și servicii sunt liberalizate, un client rezident care nu mai poate negocia o referință valutară cu un furnizor rezident are alternativa de a contracta același serviciu de la un furnizor nerezident, în condițiile dorite. Pentru sectoare precum servicii IT, software ca serviciu (SaaS), consultanță specializată, finanțări sau echipamente, acest tip de substituție este facil din punct de vedere operațional și nu implică costuri semnificative de tranziție. Rezultatul agregat ar fi o deplasare a valorii adăugate – și, mai ales, a bazei impozabile (TVA, impozit pe profit, contribuții salariale) – în afara României. Într-un context în care presiunea asupra veniturilor bugetare este accentuată, acest efect ar fi contrar obiectivului declarat al inițiativei de consolidare a economiei locale. Mai mult decât atât, favorizarea achizițiilor din exteriorul țării, în detrimentul celor pentru bunuri și servicii produse în România, ar crea presiuni în direcția adâncirii deficitului comercial, care reprezintă una din vulnerabilitățile majore ale economiei noastre și totodată un factor important care influențează cursul de schimb. Pe piața valutară, dacă se înregistrează o creștere a cererii de valută determinată de achiziții mai mari de bunuri și servicii din exterior, leul are tendința să se deprecieze.

4. Impact asupra atractivității pentru investiții

Predictibilitatea contractuală reprezintă un factor esențial pentru deciziile investiționale. Intervenția asupra contractelor existente poate influența negativ percepția asupra României ca destinație de investiții, într-un moment în care competiția regională pentru atragerea de capital rămâne acută.

România concurează direct cu țări precum Polonia, Cehia, Ungaria sau Bulgaria pentru atragerea de capital și de multe ori pierde în fața țărilor vecine din cauza infrastructurii deficitare, a birocrăției, corupției, lipsei de predictibilitate a politicilor publice etc. Totodată, investitorii instituționali și fondurile strategice acordă o atenție deosebită semnalelor de stabilitate juridică, inclusiv modului în care un stat tratează modificările cu efect asupra contractelor în vigoare. În acest context, o intervenție legislativă care impune renegocierea unui volum mare de contracte într-un termen de 60 de zile transmite, indiferent de intenția inițiatorului, un semnal de impredictibilitate, și se adaugă la neajunsurile menționate mai sus în ceea ce privește descurajarea investițiilor, atât naționale cat și străine. Deciziile investiționale reorientate către alte jurisdicții ca urmare a unor astfel de semnale sunt, în general ireversibile, chiar și prin clarificări legislative sau garanții punctuale.

III. Considerații juridice – cadrul național

1. Compatibilitatea cu Codul civil

Codul civil consacră libertatea contractuală a părților, inclusiv în privința stabilirii prețului și a mecanismului de formare a acestuia. O limitare a acestei libertăți este admisibilă în anumite condiții, însă proporționalitatea măsurii trebuie demonstrată printr-o analiză riguroasă, cu atât mai mult în privința contractelor B2B, unde nu se justifică același nivel de protecție ca în relația cu consumatorul final.

În plus, sistemul de drept român nu recunoaște, în principiu, aplicarea retroactivă a legii civile, iar art. 2 și art. 3 alin. (2) din Proiect ridică în această privință întrebări care merită aprofundate.

2. Coerența cu Legea 24/2000 privind tehnica legislativă

În forma actuală, Proiectul ar beneficia substanțial de completarea cu elementele cerute de art. 31 alin. (1) din Legea 24/2000: cerințele care reclamă intervenția normativă, impactul socio-economic, impactul financiar pe orizont de 5 ani, impactul asupra sistemului juridic și consultările derulate. Aceste elemente sunt esențiale pentru o măsură cu impact structural asupra mediului economic.

Notăm că expunerea de motive depusă inițial nu cuprinde toate elementele cerute de art. 31 alin. (1) – în special analiza compatibilității cu reglementările europene, evaluarea impactului asupra bugetului consolidat pe orizont multianual, consultările cu organizațiile reprezentative ale mediului de afaceri și sinteza recomandărilor primite. Această carență nu este una pur formală: în absența acestor elemente, dezbaterile parlamentare se desfășoară fără reperle cantitative necesare pentru o decizie informată, iar avizele forurilor consultative (Consiliul Legislativ, Consiliul Economic și Social, BNR) nu pot fi cu adevărat valorificate în deliberare. Reluarea procesului cu o fundamentare completă ar întări legitimitatea soluției, indiferent de forma pe care aceasta o va îmbrăca.

3. Atribuțiile BNR în materia regimului valutar

Materia regimului valutar intră, conform Legii 312/2004 privind Statutul BNR, în atribuțiile Băncii Naționale a României. Considerăm utilă reconfirmarea poziției BNR în cadrul actualei faze a dezbaterii, în continuarea avizului transmis anterior Camerei Deputaților.

Reamintim că, prin avizul nr. FG/260/28.05.2020, BNR a semnalat tensiuni concrete între prevederile Proiectului și atribuțiile sale legale în materia regimului valutar și a politicii monetare. Coerența politicii monetare cu cea fiscal-bugetară reprezintă o cerință esențială pentru gestionarea echilibrului macroeconomic și pentru parcursul de convergență către zona euro, considerăm utilă o reconfirmare formală a poziției băncii centrale pe textul actual al Proiectului, înainte de votul final. Acest demers ar permite și clarificarea modului în care prevederile Proiectului interacționează cu Regulamentul BNR nr. 4/2005 privind regimul valutar, care reglementează în prezent în mod detaliat operațiunile între rezidenți și cele transfrontaliere.

IV. Considerații juridice – cadrul european

1. Libera circulație a capitalurilor

Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene consacră libera circulație a capitalurilor între statele membre. Anterior aderării, România a operat liberalizarea contului de capital, ca parte a obligațiilor de conformare. Considerăm necesară o analiză aprofundată a compatibilității Proiectului cu acest principiu, în special în privința tranzacțiilor transfrontaliere și a contractelor cu componentă internațională.

Art. 63 din TFUE interzice nu doar restricțiile directe, ci și măsurile naționale care, deși neutre în aparență, descurajează în fapt mișcările de capital sau plățile transfrontaliere. Jurisprudența CJUE (cauze precum C-367/98 Comisia/Portugalia sau C-112/05 Comisia/Germania) confirmă că obligații care fac mai dificilă sau mai costisitoare exprimarea valorii economice în alte monede pot fi calificate drept restricții în sensul tratatului, sub rezerva justificărilor admise de Curte. O analiză juridică prealabilă a compatibilității Proiectului cu această jurisprudență ar fi utilă pentru a preveni eventuale proceduri de infringement sau acțiuni individuale ale operatorilor afectați care să genereze litigii și incertitudine prelungită.

2. Obiectivul de convergență către zona euro

România și-a asumat ca obiectiv strategic aderarea la zona euro, parcurgând criteriile de convergență economică. Măsuri care reduc flexibilitatea operațională a mediului de afaceri în relația cu moneda unică pot ridica întrebări legitime privind coerența cu acest parcurs și ar merita evaluate explicit din această perspectivă.

Criteriile de convergență, inclusiv cele privind stabilitatea cursului în cadrul ERM II, presupun o anumită maturitate operațională a economiei în relația cu moneda unică și o integrare deja avansată a operatorilor economici cu fluxurile denominate în EUR. Introducerea unor restricții asupra modului în care operatorii pot referenția valutele internaționale într-un moment în care România urmează să-și consolideze convergența economică transmite un semnal de îndepărtare de logica zonei euro – nu de apropiere. Această dimensiune ar merita evaluată explicit, având în vedere că orice rebalansare ulterioară a regimului valutar va trebui realizată oricum în perspectiva aderării; cu cât regimul actual se îndepărtează mai mult de practicile europene, cu atât mai costisitoare va fi tranziția ulterioară pentru operatorii economici și consumatori.

3. Cadrul european sectorial existent

În sectorul telecomunicațiilor, Directiva (UE) 2018/1972 (Codul European al Comunicațiilor Electronice) impune cerințe de transparență privind informarea consumatorilor – nu uniformizare legislativă a monedei de referință. Furnizorii aplică deja informarea prealabilă, formule de conversie și publicarea clară a condițiilor comerciale. Un cadru similar de transparență, complementar legislației de protecție a consumatorului, există în multe alte sectoare.

Directiva (UE) 2018/1972 prevede obligații detaliate de transparență a tarifelor, inclusiv pentru contractele exprimate într-o monedă străină. Această directivă a fost transpusă în legislația națională prin OUG 111/2011, iar ANCOM emite reglementări secundare care detaliază obligațiile de informare a utilizatorilor finali. Suprapunerea peste acest cadru – atât prin PL-x 246/2020, cât și prin L248/2026 adoptată de Senat la

18 mai 2026 și B217/2026 în dezbatere la Senat – ridică problema concretă a coexistenței mai multor regimuri sancționatorii pentru aceeași categorie de operatori, cu autorități de control diferite (ANCOM, ANPC), definiții potențial divergente și termene de conformare necorelate. Pentru operatorii vizați, această suprapunere se traduce în costuri de conformitate semnificativ mai mari decât suma costurilor fiecărui regim luat separat.

4. Asimetria cu furnizorii nerezidenți

Furnizorii digitali și de servicii care operează transfrontalier dintr-un alt stat membru pot continua, în multe situații, să utilizeze EUR ca monedă de referință. Măsura riscă astfel să creeze un dezavantaj competitiv pentru companiile rezidente în România – cele care investesc local, generează locuri de muncă și contribuie la baza fiscală – fără un beneficiu corespunzător pentru consumator.

Exemple concrete în acest sens sunt furnizorii globali de servicii cloud și software (cu modele de facturare standard în EUR sau USD), platformele de servicii digitale care operează sub regulile pieței unice digitale, dar și furnizorii de echipamente și soluții B2B cu sediul în alte state membre. Aceste entități pot continua, în mare măsură, să factureze în valută către clienții români, în temeiul legislației pieței unice. Efectul agregat ar fi unul regresiv: măsura ar penaliza tocmai operatorii care au ales să-și stabilească operațiunile în România – cei care plătesc impozite locale, generează locuri de muncă și investesc în infrastructură – fără a soluționa problema invocată în relația cu furnizorii nerezidenți. În plus, această asimetrie poate accelera tendința de relocare a unor centre de operare în alte state membre, cu efecte ireversibile asupra ecosistemului local.

V. Considerații de implementare

- **Termenul de 60 de zile** prevăzut de art. 2 pentru modificarea contractelor pe durată nedeterminată și a celor încheiate pe minim 3 ani este insuficient pentru portofolii mari de contracte și pentru adaptarea sistemelor informatice (facturare, CRM, contabilitate);
- **Art. 3 alin. (2)** prevede ca plata să se realizeze la cursul BNR din ziua plății dacă acesta este mai mic decât cel contractual. Această formulare ridică probleme practice: dificultăți în emiterea facturilor anterior plății, în stabilirea termenului de scadență, în determinarea TVA și a altor obligații fiscale, precum și impact asupra plăților prin mijloace electronice;
- **Definiția „utilităților”** din art. 1 alin. (2) nu este utilizată ulterior în text și introduce o calificare juridică (servicii de comunicații electronice ca utilități publice) care nu corespunde cadrului legal sectorial actual.

VI. Recomandări

În spiritul unui dialog constructiv, propunem reconsiderarea Proiectului în direcția unei abordări țintite, proporționale și fundamentate pe analiză de impact. Concret:

1. **Studiu de impact actualizat.** Realizarea unei evaluări care să cuantifice efectele asupra consumatorilor, mediului de afaceri, investițiilor și veniturilor bugetare, conform cerințelor Legii 24/2000 și standardelor OECD de bună reglementare asumate de România.

2. **Consultare reală cu părțile interesate.** Organizarea unei dezbateri cu reprezentanții mediului de afaceri, BNR, organizațiile de consumatori și asociațiile profesionale, anterior votului final.
3. **Analiza coordonată a celor trei inițiative legislative paralele** (PL-x 246/2020, precum și L248/2026 adoptată de Senat la 18 mai 2026 și B217/2026 în dezbateri la Senat – modificarea OUG 111/2011 și, respectiv, modificarea OG 21/1992), pentru a evita suprapunerile, inconsistențele și efectele neintenționate.
4. **Distincția B2C / B2B.** Concentrarea măsurilor pe relația cu consumatorul final, unde protecția este justificată, și menținerea libertății contractuale în relațiile B2B.
5. **Întărirea transparenței, nu uniformizarea.** Consolidarea obligațiilor de informare ale comercianților (afișarea clară a prețului în lei, formula de conversie, suma finală de plată) ca alternativă la interdicția generală a exprimării în valută.
6. **Neretroactivitate.** Aplicarea exclusivă pentru contractele încheiate după intrarea în vigoare, cu un termen rezonabil de pregătire pentru noile contracte (recomandat: 12–18 luni).
7. **Excepții justificate.** Menținerea posibilității de raportare la valută pentru contracte cu componentă internațională semnificativă (import/export, finanțare externă, licențe software, infrastructură tehnologică, chirii comerciale și industriale).
8. **Coerență cu parcursul european.** Evaluarea explicită a măsurii din perspectiva obligațiilor TFUE și a obiectivului de aderare la zona euro.

AmCham România rămâne disponibilă să contribuie la dialogul pe această temă cu analize, date și expertiza membrilor săi. Ne exprimăm convingerea că obiectivul de protecție a consumatorului poate fi atins prin instrumente mai țintite, care să nu compromită predictibilitatea contractuală, libertatea economică și parcursul european al României.

Solicităm, în consecință, organizarea unei dezbateri cu reprezentanții mediului de afaceri înainte de votul final în plenul Camerei Deputaților și elaborarea unui studiu de impact actualizat. Ne oferim disponibilitatea de a contribui constructiv la acest proces.

Cu aleasă considerație,

Vlad Boeriu

Președinte, AmCham România